Voorzitter,

Ik woon sinds 1989 in Culemborg. Zevenendertig jaar. Ik heb deze stad zien groeien en veranderen, en ik houd er nog altijd van.

Vanavond mag ik als eerste. Ik weet dus al hoe de avond verloopt. Na mij vertelt de ene fractie na de andere hoe zij Culemborg van de ondergang gaat redden. Ik hoor het ook in de stad: “het gaat de verkeerde kant op”.

Voorzitter, ik verklap u een geheim. Die ondergang was al deels afgewend, onder meer door Culemborg van Nu met de start van het Stationskwartier.

*(pauze)*

Ja, u mag lachen. Dat is gezond, en het kost de gemeente niets. Dat is vanavond al bijzonder genoeg.

Maar nu serieus. Culemborg gaat niet ten onder. Culemborg hoeft niet gered te worden. Culemborg moet gewoon goed bestuurd worden.

Want wie is Culemborg? Dat zijn niet wij, hier in deze zaal. Culemborg is de moeder in Terweijde die ‘s avonds aan de keukentafel kijkt wat er deze maand overblijft. De oudere man in De Hond die al jaren over dezelfde kapotte stoep loopt en zich afvraagt of iemand op het stadhuis dat ziet. De ondernemer in de binnenstad. De vrijwilliger bij de sportclub. De jongere die hier wil blijven wonen, maar geen huis vindt.

Zij zitten hier vanavond niet. Zij lezen geen begroting van tweehonderdvijftig pagina’s. Maar ze voelen wel elke keuze die wij hier maken: in hun portemonnee, op hun stoep, in hun straat. En soms in hun vertrouwen in ons. En daar wringt het, voorzitter.

Deze begroting sluit. Op papier. Maar ze sluit dankzij spaargeld, dankzij uitstel en dankzij een hogere OZB voor iedere woningeigenaar. Voor een gewone woning is dat twintig tot ruim veertig euro per jaar extra. En tegelijk verdwijnt de hondenbelasting. Ik heb niets tegen honden. Integendeel. Mijn hond Mila is vier maanden geleden ingeslapen.

*(stilte)*

En zolang zij er was, betaalde ik gewoon hondenbelasting. Ik heb dat nooit een probleem gevonden.

Wat ik wel een probleem vind, is een stad waar de één een cadeautje krijgt en de ander het betaalt.

**Ik wil hier een vergelijking maken met hobby's.** Linkse hobby's en rechtse hobby's: iedere partij heeft ze, ook wij. Maar een hobby betaal je van je eigen geld. Niet van het geld van inwoners die er nooit om gevraagd hebben.

Daarom dienen wij samen met andere fracties twee amendementen in. Het eerste schrapt twee derde van de extra OZB-stijging voor woningen. Netjes gedekt: de hondenbelasting blijft en de leges worden kostendekkend. **Wie bouwt, betaalt de leges voor zijn eigen vergunning. Niet de buurman.**

Met het tweede houden we de spaarpot voor grote projecten dicht. Je breekt je spaarvarken niet open voor de niet-noodzakelijke boodschappen van deze maand. Eerst dekken, dan uitgeven. Dat weet iedere Culemborger aan de keukentafel. En eigenlijk zouden wij dat hier ook moeten weten.
A
an de coalitie zeg ik: uw akkoord heet "Met lef en realisme". Laat vanavond zien dat het realisme niet alleen voor de inwoners geldt, en het lef niet alleen voor uw eigen wensen.

Voorzitter, ik rond af.

Over vier jaar weet niemand in Culemborg meer wie welk amendement heeft ingediend.

Mensen weten wel of hun straat heel is. Of hun kind hier een huis kon vinden. Of ze gehoord werden. En of wonen in Culemborg nog te betalen is. De vraag is dan niet: hebben wij Culemborg gered? De vraag is: hebben wij goed voor Culemborg gezorgd?

Als het antwoord ja is, hebben we niets heldhaftigs gedaan. Dan hebben we gewoon ons werk gedaan.

Daar staat Culemborg van Nu voor. Niet links. Niet rechts. Gewoon met en voor de stad.

Dank u wel.